

Het is altijd gevaarlijk als je zelf in de bouwwereld zit. Je ziet zóveel dat je – ook al heb je al een mooi huis voor jezelf gebouwd – blijft zoeken naar iets beters. In het geval van Jacqueline en Joost naar iets authentieks om op te knappen. En opgeknapt, dat is dit pand uit begin jaren 30 zeker.

Op de schop

PLANNEN OF TOEKOMSTDROMEN

Al zo'n drie jaar stond dit pand in Limburg te koop. Doordat het in slechte staat verkeerde, durfde niemand de sprong te wagen. Jacqueline en Joost hadden het pand al eventjes op het oog en hoewel ze eigenlijk nog wel goed zaten in hun nieuwbouwhuis besloten ze deze woning uit 1931 toch te bezichtigen. "We wilden graag iets groter wonen", vertelt Jacqueline. "Het liefst in een pand met karakter én een grotere tuin. Aangezien mijn man Joost in de bouwsector werkt leek het hem wel wat om een historisch pand op te knappen. Maar toen we hier gingen kijken en ik vrijwel meteen enthousiast was, moest hij wel even slikken. 'Weet je het zeker? Dit gaat heel veel werk zijn...', zei hij toen." Ze raapten hun moed bij elkaar, deden een bod en zetten het verkoopbord in hun tuin. Amper zes weken later was hun huis verkocht en kon het avontuur beginnen.

PUZZELEN

Dat het iets moois kon worden, wisten Jacqueline en Joost al. Maar hoe ze dit pand het efficiëntst konden indelen, dat was weer een ander verhaal. Daarvoor

schakelden ze Marco van Leeuwen van AOZ Interieur in, die al meteen heel veel ideeën had. Die vielen zo erg in de smaak, dat ze Marco voor het hele denkproces inschakelden: van de slimme oplossingen voor extra lichtinval tot de kleuren van de tegels. De verbouwing die bijna een jaar duurde, voerden ze wel in eigen beheer uit. Hun vorige woning, een nieuwbouwhuis, hadden ze ook zelf gebouwd dus ze wisten waar ze aan begonnen. Marco: "Toen ik die woning zag, was het voor mij al snel duidelijk dat het geen standaard huis zou worden. Dit project beloofde vanaf het begin af aan al iets moois te worden; we konden flink uitpakken qua sfeer en beleving."

PUUR EN STOER

Het gezin woonde tijdens de renovatie in een bouwunit in de tuin. Dat namen ze maar voor lief, al waren ze wel blij toen ze eenmaal 'het grote huis' in konden. Jacqueline: "Na tien maanden moesten en zouden we overgaan. Het grootste gedeelte was toen gelukkig klaar. Enkel de aankleding was nog niet wat het moest zijn, al heeft het hier eigenlijk nooit kaal aangevoeld. De lege muren stoorden mij totaal niet, omdat er al zoveel warme materialen zijn gebruikt en het gebouw van zichzelf al veel charme heeft met de oude, zwart gebeitste balken." Ook boven in de overloop en in alle slaapkamers zijn het de balken die meteen in het oog springen. Dankzij verschillende dakramen en glaspartijen boven de hedendaagse landelijke deuren valt er veel licht binnen in de overloop. Het hout dat vrijwel in alle ruimtes in het maatwerk terugkomt heeft ook een enorme impact op de beleving. "Dat is doorleefd, oud balkenfiner", vertelt Marco. "Prachtig materiaal dat van zichzelf een hele pure en stoere

uitstraling heeft. De finer fronten hebben dezelfde authentieke look als eiken balken, maar zijn makkelijker in onderhoud én je hebt veel minder massief hout nodig.”

LEVEN VS. SPELEN

Het balkenfineer, maar ook andere materialen zoals beton en Belgisch hardsteen geven het geheel een ruige en tegelijkertijd sobere sfeer. “Boven en in de woonkeuken kozen we voor een onbehandelde betonnen vloer. Niet

de meest praktische keuze zou je misschien denken, maar wij vonden dat het interieur wel wat mocht leven. We hebben geen moeite met de kleine scheuren en vlekjes. Tijdens de verbouwing was de ondergrond ook een feest voor ons zoontje (7 jaar), die toen zelfs wel eens met zijn fietsje door het huis fietste. En nu nog komt hij soms met een voetbal naar binnen, maar dat er geleefd mag worden wil niet zeggen dat het een speelplein is natuurlijk”, zegt Jacqueline lachend.

WORK IN PROGRESS

De verbinding tussen het voorste gedeelte van het huis en de voormalige varkensstal, die al enkele jaren als extra leefruimte diende, kreeg extra aandacht in de ontwerpfase. Marco: "We wilden dat de twee verschillende ruimtes echt in elkaar overliepen en dezelfde sfeer ademden. De doorgang is nu bij de woonkeuken betrokken, die zich in de oude stal bevindt. De betonnen vloer is doorgetrokken tot de schuifdeur en de hoge houten kasten

verlengen de keuken." Een klein stukje van de oude bakstenen muur van het voorste huis is nog zichtbaar met daarop nog enkele cijfers en pijlen van tijdens de verbouwing. "Joost wilde dat per se in het zicht houden en hoewel ik eraan moest wennen ben ik er nu wel blij mee. De loods die in onze achtertuin staat - een oude timmerwerkplaats - is ons volgende project. We zijn er nog niet helemaal over uit welke invulling we hieraan zullen geven. Wordt vervolgd dus ..."

*“De kast is een
erfstuk van mijn
overgrootoma.
Met een frisse
lik krijtverf
past hij perfect
in de kamer van
onze dochter”*

Jacqueline, bewoonster

*“De speelse, gekleurde tegels
zorgen voor instant sfeer”*

Jacqueline, bewoonster